

РЕШЕНИЕ

№ 4595

гр. София, 25.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 28.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3387** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка със Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Н. С. Р. от [населено място], Столична община, срещу заповед № РД-09-83 от 25.02.2008г. на кмета на район «П.». С оспорената заповед е одобрено попълване на кадастралната основа на поземлени имоти №3298 от кв.58 и №3301 от кв.56 по плана на [населено място].

Жалбоподателката оспорва заповедта като незаконосъобразна. Счита, че попълването е недопустимо, тъй като с него се заличава достъпа до собствения ѝ имот УПИ Х-1573, в който законно е построен гараж. Твърди, че към настоящия момент не е приложена уличната регулация, чрез която се осъществява достъп до имота. Сочи, че не е подписала акта за непълноти и грешки в кадастралния план. Моли да бъде отменена заповедта, алтернативно да ѝ бъде учредено право на преминаване до гаража или да ѝ бъде разрешено да изкупи реални части с площ 74 кв.м. от имот стар №1154. В тази връзка счита, че между нея и заинтересованите лица съществува спор за материално право, който е пречка за нанасяне на имотите в кастралния план. В съдебно заседание поддържа жалбата чрез процесуалния си представител адв.Х.. Претендира разноски по делото.

Ответникът – кметът на район „П.“, не изразява становище по жалбата.

Заинтересованото лице И. Б. Б. чрез процесуалния си представител адв.Д. оспорва жалбата. Твърди, че по предходен регулационен план попълваните имоти са били предвидени за отчуждаване, което не е извършено и е отпаднало по сега

действащия план. Претендира разноски.

Заинтересованите лица Т. А. Б., Е. Б. Д. и П. А. Д. не изразяват становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателката притежава право на ползване върху дворно място, представляващо парцел Х-1573, кв.58 по плана на [населено място], цялото с площ от 830 кв.м. с неуредени сметки по регулация за 124 кв.м. С нотариален акт за дарение №20 том I рег.№392/2000г., съставен на 10.03.2000г. от нотариус Ч. Б., вписан в Службата по вписванията под акт№12 том XV вх.рег.№4322/2000г., жалбоподателката е прехвърлила собствеността върху описания имот на дъщеря си Е. М. Л. като е запазила за себе си правото на ползване на имота. В хода на съдебното производство оспорената заповед бе съобщена на собственика на имота Е. Л., която се яви лично в съдебното заседание на 28.09.2011г. като заяви, че не желае да встъпи в делото и няма самостоятелни претенции.

В имота на жалбоподателката е изграден гараж до подпорната стена към [улица]. За гаража са издадени строителни книжа, представени по делото: Строително разрешение №04622/15.09.1983г., Протокол за дадена строителна линия и определено ниво №02641 от 04.10.1983г. Видно от представеното копие от кадастрален лист №Г-11-9-Б гаражът е нанесен в кадастралния план.

Заинтересованите лица Е. Б. Д., И. Б. Б., Т. А. Б. и П. А. Д. са наследници на Б. Б. Д. . С нотариален акт №41 том XVI дело №2320/1970г. Б. Б. Д. и съпругата му М. (П.) Й. Д. са признати за собственици по наследство и давностно владение на дворно място от 1752 кв.м., представляващо имот пл.№1154, от които 775 кв.м. са включени като основа на парцел VII кв.56, целият с площ от 880 кв.м. с неуредени сметки по регулация за 5 кв.м. за останалата част от имота в нотариалния акт е записано, че се отчуждава.

Заинтересованите лица Т. А. Б. и П. А. Д. са наследници на А. Б. Б. и се легитимират като собственици на дворно място с площ 775 кв.м., съставляващо парцел VII в кв.56, образуван от имот номер 1154, целият с площ 880 кв.м. с неуредени сметки по регулация за 5 кв.м. С нотариален акт №29 том XXVIII дело №4959/1975г. собствениците на имота даряват на сина си А. Б. Б. парцел VII кв.56, чиито наследници са заинтересованите лица Т. А. Б. и П. А. Д..

Производството по издаване на оспорената заповед е започнало по молба на заинтересованите лица с вх.№94-И-263/10.08.2007г. Изработен е констативен акт за непълноти и грешки от 20.12.2007г. - предвидено е попълване на имоти 3298 и 3301, кв.56, с изключение на частите, попадащи в [улица]. Актът за непълноти и грешки не е подписан от жалбоподателката.

По делото е изслушана съдебно-техническа експертиза, заключението по която не е оспорено от страните и се цени от съда като обективно и компетентно. Съгласно заключението на вещото лице имотът на заинтересованите лица със стар пл.№1154 е бил нанесен в кадастралната основа на регулационния план на [населено

място], одобрен със заповед №237/18.08.1965г., и е бил отреден за озеленяване. Озеленяването не е реализирано. Попълваните имоти представляват части от имот пл.№1154, които в нотариален акт №41 от 1970 г. са описани като отредени за отчуждаване. По сега действащия регулационен план на [населено място], одобрен със заповед №РД-09-129/21.05.1990г., площта на имот с проектен пл.№ 3298 е включена в УПИ Х, кв.58, а площта на проектен пл.№3301 – в УПИ VII, кв.56. С плана от 1965г. за имота на жалбоподателката е бил отреден парцел Х-1164, за който сметките по регулация са били уредени. С действащия регулационен план за имота е отреден парцел Х-1573, за образуването на който са придадени 74 кв.м. от стар имот пл.№1154 и 50 кв.м. от имот на Столична община. За придадените площи сметките по регулация не са уредени. Улиците от двете страни на имота на жалбоподателката са изпълнени (без тротоарите). Теренът е стръмен, поради което откъм [улица] е изградена подпорна стена. Достъп до гаража през [улица] не може да се осигури. Единственият възможен достъп е през [улица]. Теренът на попълвания имот пл.№3298 се използва за подход към гаража. С попълването в кадастралната основа на имоти пл.№№3298 и 3301 не се засяга имотът на жалбоподателката.

С оспорената заповед кметът на район „П.” е одобрил допълването на кадастралния план.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган, в съответствие с административно- производствените правила и с материално-правните разпоредби на закона.

Съгласно разпоредбите на чл.2 и чл.4 от ЗКИР кадастрът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Р. Б., като обхваща и данни относно правото на собственост и други вещни права върху недвижимите имоти.

В разглеждания случай попълването на кадастралния план чрез нанасяне на поземлени имоти №№3298 и 3301 не засяга местоположението, границите и размерите на имота, ползван от жалбоподателката. Няма наведени твърдения и в тази връзка. Неподписването на Акта за непълноти и грешки не е самостоятелно и абсолютно основание за отказване на предлаганото изменение на кадастралния план. Изменението на кадастралния план не може да се извърши само ако с възражението се заявят претенции относно вещните права върху имота, местоположението, размера или границите му – в този случай изменението се допуска след като материално-правният спорът приключи с влязло в сила съдебно решение. В разглеждания случай между жалбоподателката и заинтересованите лице не съществува спор за материално вещно право.

Възражението, че с изменението на кадастралния план се отнема достъпът до имота, е неоснователно. Улицы и изход (лице) на поземлените имоти към тях се урегулират с подробните устройствени планове – чл.14 и сл. от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, а не с кадастралния план. Изменението на кадастралния план не засяга одобрената улична регулация. Неуредените сметки по регулация са с облигационен характер и не могат да се разглеждат като спор за материално право.

Действителният резултат, който жалбоподателят желае да постигне - да се осигури подход към гаража като се учреди право на преминаване не може да бъде

осъществен в настоящото производство.

Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора разноските са в тежест на жалбоподателката – аргумент от чл.143 ал.3 от АПК. Заинтересованото лице И. Б. Б. е направил разноси в размер на 500 лева – възнаграждение за процесуален представител, които следва да му бъдат възстановени от жалбоподателката.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2 и чл.143 ал.3 от АПК Административен съд София-град, II отделение, 38-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. С. Р. от [населено място], Столична община, срещу заповед № РД-09-83 от 25.02.2008г. на кмета на район «П.».

ОСЪЖДА Н. С. Р. от [населено място], Столична община да заплати на И. Б. Б. сумата 500 лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: